

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1564/2023
04.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јасмина Михајловић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Андра Савчић“ из Ваљева, коју заступа Заједничко правобранилаштво Града Ваљева и других општина, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4321/22 од 13.01.2023. године, у седници одржаној 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4321/22 од 13.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4321/22 од 13.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 182/21 од 09.11.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да тужилји на име накнаде штете због исплаћене умањене зараде за период од марта 2018. године, закључно са августом 2020. године исплати укупан износ од 134.394,02 динара, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд обавезе тужену преко досуђених износа из става првог изреке пресуде, а до тражних износа по месецима ближе наведено у ставу два изреке пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилји накнади трошкове парниног поступка у износу од 96.939,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4321/22 од 13.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ваљевоу П1 182/21 од 09.11.2022. године у ставу првом и трећем изреке и одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је исплата на име увећане плате за рад са ученицима са посебним потребама. О овом праву тужиле и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, из којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у овој врсти спора дозвољеност ревизије се цени сходно одредби члана 403. став 3. ЗПП.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.02.2021. године, а побијана вредност предмета спора је 66.460,56 динара.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора која се ревизијом побија очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић